

Ifølge denne bestemmelse kan et parti, der deltager i et folketingsvalg, kun opnå andel i tillægsmandaterne, hvis det enten 1) har opnået mindst ét kredsmandat eller 2) inden for hvert af to af de tre områder har opnået mindst lige så mange stemmer som det gennemsnitlige antal gyldige stemmer, der i området er afgivet pr. kredsmandat, eller 3) i hele landet har opnået mindst 2 pct. af de afgivne gyldige stemmer.

Forslagsstillerne finder ifølge bemærkningerne til lovforslaget „denne begrænsning i forholdsmæssighedsprincippet alt for vidtgående og mener, at et tilstrækkeligt værn mod en for stærk partiopdeling af folketinget opnås ved, at man vender tilbage til den regel, som fandtes i den sidste valglov før grundloven af 1953, nemlig lov nr. 279 af 9. juni 1948 om valg til rigsdagen. Den under nr. 1 foreslåede bestemmelse går da ud på, at et parti vil kunne opnå andel i tillægsmandaterne, hvis det enten har opnået mindst ét kredsmandat eller inden for et af de tre områder har opnået så mange stemmer, som gennemsnitlig er afgivet pr. mandat (kreds- og tillægsmandater) i landet som helhed.“

2. Som ny paragraf indsættes i afsnit VIII efter § 92:

„§ 92 A. Ethvert politisk parti, som er repræsenteret i folketinget, eller som agter at deltage i folketingsvalg, er forpligtet til hvert år senest den 1. marts i Statstidende at offentliggøre et regnskab indeholdende en *opgørelse over partiets indtægter og udgifter* i det foregående kalenderår samt en opgørelse over partiets aktiver og passiver (status) ved kalenderårets udgang. Regnskabet skal være attesteret af de i stk. 2 nævnte revisorer.

Folketinget vælger efter hvert folketingsvalg to statsautoriserede revisorer til at gennemgå de i stk. 1 nævnte regnskaber. Revisorernes honorarer udredes af folketinget.“

Som ordfører for forslagsstillerne begrundede *Aksel Larsen* (SF) ved fremsættelsen lovforslaget således:

„Allerede i begyndelsen af folketingsåret fremsatte den højtærede indenrigsminister et forslag om valglovens ændring. Dette var dog i alt væsentligt af teknisk art, men tilsigtede også gennemførelse af de mest fornødne ændringer af valgkredsinddelingerne, idet hensigten er, at disse meget påtrængende ændringer skal være trådt i kraft inden førstkommande folketingsvalg. Indenrigsministeren overlod dermed til folketinget at tage stilling til, om der bør foretages mere vidtgående ændringer i valgloven, eventuelt beregnet på at træde i kraft på et tidspunkt efter førstkommande valg. Meget taler for denne fremgangsmåde, især når det drejer sig om mere vidtgående